

ДОБРИЦА ЕРИЋ

ТЕБИ ПОЕМ

Богоугодници Милешеви за осамстоти рођендан

*Теби поем, у сјају свеће вошћанице
О Свећлосици коју твоја пасива снева
И целивам Ти шешке бројанице
Са осамсто чворића, Мајко Милешева.*

*Осам векова сунце нам се рађа
Са Твога кубећа, које одолева
Свим најездама зла, а Ти све млађа
Све свећија и лејца, Мајко Милешева.*

*Лећо Ти позлаћи а зима посребри
Баћину над којом млад месец изрева
Руцице Те Турци, обнављаце себри
И смерни монаси, Мајко Милешева.*

*Осам векова уз тајде и ѓусле
Бели Анђео Ти њева и прогрева
Кроз ѓмине и магле, које су све ѓуће
Над Твојим мећохом, Мајко Милешева.*

*Била си колевка свих Божјих жићеља
Чји ѓород сада шихо оболева
И ѓробница Хиландарца и просвећићеља
Свећога Саве, Мајко Милешева.*

Род си целом Срїсїву, као шїо си била
У доба и недоба свих наших кнежева
Бели Анђео Те узео на крила
И узнео у вечносї, Мајко Милецева.

Осам векова између пїри мача
И пїроглаве але зла, мржње и гњева
Осам векова пїаме, пїаїње, пїлача
И сїраха од Алаха, Мајко Милецева.

Браћа Немањићи, два орлова крила
Лебде пїоред Тебе и с десна и с лева
И оїварају Ти двери пїлавейнила
Божјих олїара, Мајко Милецева.

Многи ћирилићи, лициће Свеїе Горе
Којима сунце на заїаду изгрева
Сїиде се свої пїорекла и пїисма, и зборе
И пїицу пїуђински, Мајко Милецева.

Немила крижу и полумесецу
Мила Крсїу и Хрисїу који јоц оклева
Да Ти враїи Твоју заблуделу децу
Под скуїи православа, Мајко Милецева.

Слуцам како брује сва звона над нама
Ко да Бели Анђео пїроїар Богу пїева
И видим на фрескама и на иконама
Лица својих пїредака, Мајко Милецева.

Сїар и пїросїодуцан као Сїари Словен
С круном косе белом као цваїи пїрецињева
Чесїиїам Ти, владичанским крсїом благословен
Осамсїоїи рођендан, Мајко Милецева.

Бела заручнице Божјеї Сина Хрисїа
Који Те небеском ризом заодева
Услици ми молиїву – да Ти неки момак
Млади Словен а мој пїоїомак чесїиїа
Хиљадиїи рођендан, Мајко Милецева!